WYDZIAŁ GEOLOGII, GEOFIZYKI i OCHRONY ŚRODOWISKA

AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA IM. STANISŁAWA STASZICA W KRAKOWIE

Modelowanie w Naukach o Ziemi: Projekt zaliczeniowy - Sprawozdanie

Autor: Kierunek studiów: Agnieszka Ramian, Piotr Powroźnik, Piotr Życki Geoinformatyka

Kraków, 2023

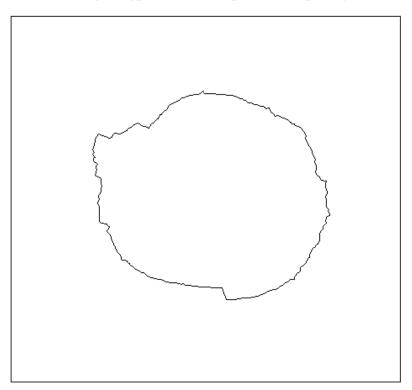
Opis projektu zaliczeniowego

Na podstawie danych z pliku daily_ice_edge.csv, zawierającego informacje o zasięgu lodu morskiego wokół Antarktydy dla wszystkich długości geograficznych na przestrzeni wielu lat, należy znaleźć model matematyczny zasięgu lodu w funkcji czasu. Stworzyć animację przedstawiającą zmianę w czasie, zarówno rzeczywistego, jak i wymodelowanego, zasięgu lodu morskiego.

Wykonanie projektu

 Wyznaczono minimalny zasięg lodu w analizowanym okresie dla każdego z kątów. Zasięg ten wyświetlono z wykorzystaniem współrzędnych biegunowych, aby otrzymany kontur kształtem odpowiadał granicom Antarktydy.

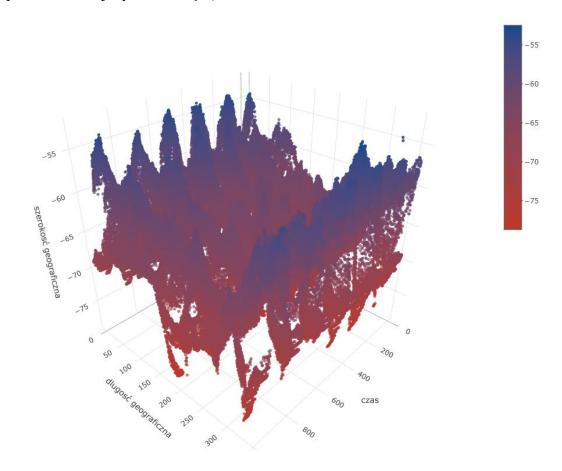

2) Aby znaleźć model matematyczny zasięgu lodu w funkcji czasu, należało wpierw ujednolicić krok czasowy próbkowania danych do 2 dni, aby był on stały dla całego okresu. Korzystając z funkcji "spectrum", wyznaczono okres drgań wartości, a następnie określono wzór funkcji (1), która najlepiej odzwierciedla zmianę zasięgu lodu w czasie. Aby uwzględnić przypadek, gdy dla części z kątów występuje brak lodu morskiego w pewnym okresie, modelowi matematycznemu przypisano w tych dniach wartość minimalnego zasięgu lodu.

$$f(t) = \sin\left(\frac{2\pi}{T}t\right) + \cos\left(\frac{2\pi}{T}t\right). \tag{1}$$

- 3) Utworzono animację (zasieg_lodu.gif), której poszczególne klatki przedstawiają zmianę w czasie zasięgu lodu morskiego z odstępem co 2 dni. Na animacji wyrysowano zarówno rzeczywisty zasięg lodu (kontur czarny), jak i wymodelowany (kontur czerwony).
- 4) W celu znalezienia modelu zasięgu lodu, biorącego pod uwagę jednocześnie szerokość i długość geograficzną oraz czas, zaproponowano dopasowanie do posiadanych danych modelu matematycznego w postaci funkcji trójwymiarowej f(lat, lon, t).

Aby tego dokonać, należało wpierw zmodyfikować dane w taki sposób, aby każdemu wierszowi macierzy odpowiadała pojedyncza wartość szerokości geograficznej, długości i czasu. Następnie dane zostały przedstawione w trzech wymiarach w postaci wykresu punktowego (z uwagi na ilość danych została przedstawiona jedynie ich część).

Jako kolejny krok należałoby dopasować do przedstawionych danych model matematyczny, który funkcją trzyargumentową przybliżałby ich rozkład.

Model zasięgu lodu można opisać przy pomocy powierzchni regresji, jednak jej zastosowanie wiązałoby się ze znaczną generalizacją danych. Powierzchnia regresji pozwoliłaby na łatwe wyznaczenie czy powierzchnia lodu morskiego wokół Antarktydy ma tendencję do powiększania się z czasem, czy też do zmniejszania.

Model można także obliczyć stosując trójwymiarową transformatę Fouriera (3DFT). Zastosowanie tej metody pozwoliłoby na utworzenie względnie dokładnego modelu, jednak wiązałoby się to z zastosowaniem skomplikowanych obliczeń.

```
5) Kod programu
```

Przygotowanie danych do analizy

```
library(fmsb)

#odczytanie danych z pliku csv
```

```
data0 <- read.csv("daily_ice_edge.csv", header=TRUE,
encoding="UTF-8")
data<-data0[,-1] #pominiece kolumny z datami</pre>
```

Wyznaczenie minimalnego zasięgu lodu dla każdego z kątów

```
data_m <- matrix(, nrow = length(data), ncol = 1) #pusta macierz
(361 x 1)

for (i in 1:length(data_m)) {
   data_m[i] <- min(data[,i]) #minimalna wartosc z kazdej kolumny
}</pre>
```

Wyświetlenie minimalnego zasięgu przy użyciu współrzędnych biegunowych

```
#przeliczanie na wspolrzedne biegunowe
r <- 90 + (data_m) + 30; #90 pozwala "wywrocic na lewa strone";
+30 by powiekszyc model
x <- matrix(, nrow = length(r), ncol = 1)
y <- matrix(, nrow = length(r), ncol = 1)
for(i in 1:(length(r))){
    x[i] <- r[i] * cos(pi*(length(r)-(i-1)+90)/180) #pi * kat /
180 = radiany
    y[i] <- r[i] * sin(pi*(length(r)-(i-1)+90)/180) #+90 by
przeniesc kat 0 stopni na gore (niczym w radiochart'cie)
}
png(filename="D:/plot_min.png", width = 550, height = 550)
par(mar = c(4,3,4,3))
plot(x,y, type='l', col="black", main="Minimalny zasięgu lodu morskiego dla każdego z kątów", xlim=c(-80,80), ylim=c(-80,80), xlab="", ylab="", axes=FALSE, frame.plot=TRUE)
dev.off()</pre>
```

```
Ujednolicenie kroku czasowego dla całego okresu
everyTwoDays <- data0[0:1590,] #uciecie danych gdzie pomiar</pre>
wykonywany jest co 2 dni
everyDay <- data0[1592:nrow(data0),] #uciecie danych gdzie</pre>
pomiar wykonywany jest co 1 dzien
everyDay <- everyDay[seq(1, nrow(everyDay), 2), ] #pominiecie</pre>
czesci danych
allDataEveryTwoDays0 <- rbind(everyTwoDays, everyDay)
#polaczenie danych
rownames(allDataEveryTwoDays0) <- 1:nrow(allDataEveryTwoDays0)</pre>
#nadanie wierszom nowych nazw
allDataEveryTwoDays<-allDataEveryTwoDays0[,-1] #usuniecie
kolumny z datami
Dopasowanie modelu matematycznego do posiadanych danych
#utworzenie macierzy na wymodelowane wartosci
expected <- matrix(, nrow = nrow(allDataEveryTwoDays), ncol =</pre>
ncol(allDataEveryTwoDays))
for (i in 1:ncol(allDataEveryTwoDays)) {
  ydata <- allDataEveryTwoDays[,i] #zmiany zasiegu lodu dla</pre>
pojedynczego kata
  t <- 1:nrow(allDataEveryTwoDays) #przedzial czasowy
  ssp <- spectrum(ydata,plot=FALSE) #spectral density</pre>
  per <- 1/ssp$freq[ssp$spec==max(ssp$spec)] #okres drgan</pre>
  reslm <- lm(ydata ~ sin(2*pi/per*t)+cos(2*pi/per*t)) #funkcja</pre>
opisujaca zmiany wartości dla danego kata
  func <- fitted(reslm)</pre>
  func[func<=data_m[i]] <- data_m[i] #przypisanie minimalnej</pre>
wartości zasiegu gdy lodu morskiego nie ma
  for (j in 1:nrow(allDataEveryTwoDays)){
    expected[j,i] <- func[j] #zapisanie wymodelowanych wartości</pre>
do macierzy
  }
```

}

```
Wykonanie animacji
for (k in 1:nrow(allDataEveryTwoDays))
{
  #przeliczanie na wspolrzedne biegunowe (obserwowane)
  r \leftarrow 90 + (allDataEveryTwoDays[k,]) + 30;
  x <- matrix(, nrow = length(r), ncol = 1)</pre>
  y <- matrix(, nrow = length(r), ncol = 1)</pre>
  for(i in 1:(length(r))){
    x[i] < r[i] * cos(pi*(length(r)-(i-1)+90)/180)
    y[i] < r[i] * sin(pi*(length(r)-(i-1)+90)/180)
  }
  #przeliczanie na wspolrzedne biegunowe (model)
  r1 < -90 + (expected[k,]) + 30;
  x1 <- matrix(, nrow = length(r1), ncol = 1)</pre>
  y1 <- matrix(, nrow = length(r1), ncol = 1)</pre>
  for(i in 1:(length(r1))){
    x1[i] \leftarrow r1[i] * cos(pi*(length(r1)-(i-1)+90)/180)
    y1[i] \leftarrow r1[i] * sin(pi*(length(r1)-(i-1)+90)/180)
  }
  #utworzenie pojedynczej klatki animacji
  plotpath <- file.path("D:", "rplots",</pre>
paste("plot_",k,".png",sep=""))
  png(filename = plotpath, width = 550, height = 550)
  par(mar=c(4,3,4,3))
plot(x,y, type='l', col="black", main="Zmiana zasięgu lodu
morskiego na Antarktydzie w latach 1978 - 2009", xlim=c(-80,80),
ylim=c(-80,80), xlab="", ylab="", axes=FALSE, frame.plot=TRUE)
  lines(x1,y1, col="red")
  legend("topright", legend=c("rzeczywisty zasięg lodu",
"wymodelowany zasięg lodu"),
          col=c("black", "red"), lty=c(1,1), cex=0.8)
  text(-68,79,allDataEveryTwoDays0[k,1])
  dev.off()
}
```

Przedstawienie danych w postaci wykresu punktowego 3D

```
testData <- allDataEveryTwoDays[1:1000,] #problem z</pre>
wyświetleniem wykresu dla wszystkich danych
x3d <- testData[,1] #szerokosc geograf</pre>
for (i in 2:ncol(testData)){
  x3d <- append(x3d, testData[,i])</pre>
}
ss <- seq(1,nrow(testData),1)</pre>
v3d <- list()</pre>
for (j in 1:ncol(testData)){
  y3d <- append(y3d, ss)
}
z3d <- list() #dlugosc geogr</pre>
num <- 0
for (i in 1:ncol(testData)){
  z3d <- append(z3d, rep(num, nrow(testData)))</pre>
  num <- num + 1
}
lista <- list(y3d, z3d, x3d)
d3d <- matrix(unlist(lista), ncol = 3)</pre>
sd3d <- d3d[order(d3d[, 1]), ]</pre>
dd3d \leftarrow data.frame(x=sd3d[,1],y=sd3d[,2],z=sd3d[,3])
p <- plot_ly(data=dd3d, x=dd3d$x, y=dd3d$y, z=dd3d$z, color =
dd3d$z, colors = c('#BF382A', '#0C4B8E'), size = 6)
p <- p %>% add_markers()
p <- p %>% layout(scene = list(xaxis = list(title = 'czas'),
yaxis = list(title = 'dlugosć geograficzna'),
zaxis = list(title = 'szerokosć geograficzna')))
p
```